

ת"פ 53235/12/19 - מדינת ישראל נגד אביב חסן

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 53235-12-19 מדינת ישראל נ' חסן

בפני	כבוד השופטת עמיתה פרנקל (שיפמן) ליאורה
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	נגד
הנאשם	אביב חסן

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ובאופן שביום 6.11.2019 בשעה שאינה ידועה למאשימה הוא הגיע לביתה של הסייעת פלורי תורגמן אשר מתגוררת בסמוך אליו, פתח את דלת הבית אשר הייתה סגורה ולא נעולה, ונכנס פנימה לתוך הבית, קרא "פלורי פלורי". נענה לבקשתה לצאת מהבית והמתין לה מחוץ לבית. עת יצאה איים הנאשם על הסייעת פלורי בפגיעה בגננת באופן שאמר "אני אבוא אליה לגן אני אפגע בה" וזאת על רקע טענתו כי הגננת מרביצה לבנו. בהמשך בתאריך 10.11.19 בשעה 07:30 או בסמוך לכך הגיע הנאשם לגן "תמר" יחד עם בנו הקטין ופנה לסייעת ענת ולבנו באמרו "מי שיגע בילד שלי או ירביץ לו".

במעשיו המתוארים הנאשם איים על הסייעת ענת ופלורי בפגיעה בגופה של הגננת בכוונה להפחידה או להקניטה.

ההסדר

הצדדים הגיעו להסדר לפיו כתב האישום תוקן הנאשם הודה והורשע על פי עובדות כתב האישום המתוקן והופנה לתסקיר שירות המבחן. לא הייתה הסכמה עונשית והצדדים הצהירו כי הם ישוחחו לאחר קבלת התסקיר.

תסקירי שירות המבחן

שירות המבחן הגיש 3 תסקירים בעניינו של הנאשם.

בתסקיר שהוגש לישיבת יום 6.6.22 שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם למשך 4 חודשים על מנת לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית ולעקוב אחר השתלבותו, כמו גם על מנת לבצע בדיקות שתן לאיתור סם.

שירות המבחן ציין בתסקיר שהאמור בו מבוסס על מידע שקיבל שירות המבחן ממרפאת "היבטים". כמו כן הנאשם מוכר

לשירות המבחן מפניות קודמות. בנוסף לאור פרוטוקול בית המשפט והרישום הפלילי והתעבורתי שהיה מעודכן ליום 1.6.22.

שירות המבחן התייחס בין השאר לרקע האישי והמשפחתי. ציין כי הנאשם כבן 41 נשוי ואב ל-4 ילדים, מתגורר בתל מונד ועובד בתחום הרכב באופן לא מוסדר. הנאשם סיים 11 שנות לימוד, במהלך שנות הלימוד עלו קשיים לימודיים והתנהגותיים. לאחר סיום הלימודים חבר לסביבה שולית, החל להשתמש בסמים עמם ולבצע עבירות.

התגייס לצה"ל, שירת כחייל מקא"מ כטבח ולאחר שחרורו מהצבא פנה לעבודות מזדמנות, המשיך מעורבותו בפלילים וניהל אורח חיים התמכרותי, ריצה מספר עונשי מאסר בפועל ושוחרר מן המאסר האחרון ב-2013.

הנאשם מסר כי הוא החל להשתמש בסמים כנער. תחילה בסם מסוג קנאביס ובהמשך בהרואין ובקריסטל באופן התמכרותי, פנה למוסדות גמילה, התקשה להתמיד ובסופו של יום פנה לטיפול בתחליף סם במרפאה פרטית "היבטים" והוא מטופל במרפאה זו עד היום ונוטל תחליף סם מסוג "סבוקס".

שירות המבחן התייחס למשפחת המוצא של הנאשם וציין כי הם היוו גורם תמיכה משמעותי הגם שהתקשו להציב לו גבולות. באשר לרעייתו, ציין כי רעייתו עובדת בתחום המזון והם הורים ל-4 ילדים ומערכת היחסים ביניהם תקינה והנאשם מעורב בחיי ילדיו.

לגבי עברו הפלילי, ציין כי לחובתו 10 הרשעות קודמות בעבירות שונות וכאמור נידון לעונשי מאסר בפועל, עונשים מותנים וקנסות.

שירות המבחן התייחס להכרות הקודמת עם הנאשם במסגרת תיקים קודמים.

באשר לארוע הנוכחי שירות המבחן מסר כי בחן עם הנאשם את היסטורית השימוש בסמים ואת ניסיונות הנאשם לערוך גמילה במסגרת קהילה טיפולית עד שנת 2009, המועד בו פנה למרפאה פרטית המסייעת בקבלת תחליף סם והחל בטיפול בסבוקס. מהמועד הנ"ל לדבריו שמר על נקיין מסמי רחוב. הנאשם מסר בדיקת שתן בשירות המבחן ונמצא נקי מסמי רחוב ונמצאו שרידים של תחליף סם מסוג סבוקס.

שירות המבחן פנה למרפאת "היבטים" לקבל מידע אודות הטיפול. במרפאה אישרו שהוא מטופל ומגיע לקבל תחליף סם, אולם שירות המבחן לא קיבל דיווח מן המרפאה מעבר לאמור.

הנאשם מסר כי הטיפול מסייע לו בשמירה על נקיין מסמי רחוב.

באשר לעבירה, מסר כי המתלוננת הינה סייעת בגן של בנו. לאורך תקופה שקדמה לביצוע העבירה בנו החל לסרב להגיע לגן והתקשה להיפרד ממנו בבקרים. הנאשם מסר כי הוא החל לחשוד כי מתנהלים מולו בפוגענות במסגרת הגן, לאור האמור הוא החליט לפנות לסייעת ולברר עמה את הדברים. הסייעת מתגוררת בבניין מגוריו ובעלה חבר שלו ולפיכך בחר להגיע לביתה. הנאשם מסר כי הוא לא ראה בעיה בכך שנכנס לביתה ללא הזמנה לאור ההיכרות הקודמת.

הנאשם ציין כי לא התכוון לפגוע באופן ממשי בצוות הגן ולא לממש את האיומים כלפי הגננת וכך גם התייחס לגבי הגעתו במועד הנוסף לגן וההתבטאות המאיימת במקום. טען כי הוא חש מצוקה לנוכח מצבו של בנו וחשש לו, ולכן התקשה לווסת את עצמו ודיבר באופן בעייתי. טען כי בדיעבד היה עליו להתנהל באופן אחר. שירות המבחן ציין כי הנאשם הקל

בחומרת מעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לבחון דפוסים בבסיס התנהגותו, וכן לראות את השפעת התנהלותו על הצוות ועל בנו שנוכח במהלך הארוץ.

לאור העובדה שהמתלוננת משמשת כסייעת בגן והעובדה שממשיך בין הנאשם למתלוננת קשר יום יומי, והם גרים בסמוך אחד לשני, שירות המבחן סבר כי עליו לשוחח עם המתלוננת, אולם לא עלה בידו.

בהערכת הסיכוי והסיכון, שירות המבחן ציין כי לא נפתחו מאז 2015 ועד לביצוע העבירה הנדונה תיקים חדשים והנאשם ממוקד בצורך בפרנסת משפחתו וגידול ילדיו ושמירה על נקיין מסמי רחוב. שירות המבחן סבר כי הרקע לביצוע העבירה הוא דפוסים עברייני מושרשים ונטייתו לאימפולסיביות, קושי בשליטה בדחפיו האלימים וקושי במציאת פתרון הולם למצב.

שירות המבחן סבר כי לאור קשרים שוליים, נוקשות מחשבתית, מצב התמכרותי והעדר תמיכה, קיימים גורמי סיכון. יחד עם זאת, הנאשם הבין כי התנהגותו בעייתית, שירות המבחן התרשם מהתמתנות מסוימת ממצבו מאז שנת 2015, כמו כן מאז ביצוע העבירה חלה רגיעה ביחסים עם צוות הגן ולא חזרו אירועים נוספים. לאור האמור סבר שירות המבחן שקיימת רמת סיכון בינונית להישנות עבירות וגם החומרה תהיה בינונית.

לאור האמור המליץ שירות המבחן כאמור ברישא לדחות את הדיון על מנת לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית אשר הביע הסכמה לקחת בה חלק.

בתסקיר שהוגש לישיבת יום 12.9.22 שירות המבחן ציין כי במסגרת תקופת הדחיהנערכו מאמצים לעמוד בקשר עם הנאשם והוא הוזמן לבדיקות שתן במועדים שונים, אבל הנאשם ניתק את הקשר.

הנאשם יצר קשר רק במהלך חודש 08/2020 ותיאר כי נוכח מצב משפחתי לא עלה בידו לעמוד בקשר ולהגיע לבדיקות. לאור המחויבות שביטא הוזמן בשנית לפגישה נוספת ולמסירת בדיקת שתן, אולם לא הגיע ולא יצר קשר.

לאור האמור, שירות המבחן מסר כי הוא התרשם ממוטיבציה נמוכה ומסוגלות נמוכה להשתלב בטיפול ונמנע מהמלצה שיקומית.

בתסקיר הנוסף שהוגש לישיבת יום 29.12.22 שירות המבחן ציין כי התסקיר מבוסס על פגישה עם הנאשם, וכן צוין כי הנאשם מסר בדיקת שתן בשירות המבחן ומסמך ממרפאת "אוריון" ומסמכים נוספים. שירות המבחן חזר על האמור בתסקיר מיום 12.9.22. שירות המבחן הזמין את הנאשם לאור החלטתו לבדוק התאמתו לביצוע עבודות של"צ.

בשיחה עמו הוא תיאר את מצבו כתקין, מסר כי הוא ממשיך לעבוד ועורך מאמצים לקדם את עצמו ואת משפחתו.

מסר כי הוא התקשה להגיע לשירות נוכח העובדה שאין ברשותו רישיון נהיגה. מסר כי הוא מתמודד עם חובות על דו"חות נהיגה שלא שילם ומתקשה לקדם את ענייניו מול החובות הכלכליים.

עוד ציין כי הוא ממשיך בטיפול במסגרת מרפאת "אוריון", ונוטל סבוטקס ונמנע משימוש בסם.

הנאשם סירב לחתום על וויתור סודיות לשירות המבחן על מנת שיעלה בידי שירות המבחן לקבל מסמכים מהמרפאה. עם זאת הציג מסמך מהמרפאה לפיו הוא חזר למעקב ביום 16.11.22 ונמצא חיובי לסבוטקס ושלילי לסמי רחוב

בבדיקת שותן. תוצאות דומות עלו מבדיקת שותן בשירות המבחן.

שירות המבחן סבר כי הגם שהנאשם הביע הסכמה לביצוע צו של"צ ומחויבותו, נוכח התנהלותו הם מתקשים להעריך את היכולת לשתף פעולה ולשמור על קשר יציב במסגרת של"צ.

שירות המבחן ציין כי כנגד הנאשם לא נפתחו תיקי מב"ד חדשים.

עוד ציין כי הוא התרשם שקיימת נזקקות טיפולית בתחום האלימות ודפוסיו השוליים, אולם הנאשם נעדר מוטיבציה ואינו פנוי להשתלב בטיפול לתקופה ממושכת. לכן שירות המבחן לא בא בהמלצה להעמידו במבחן.

עוד ציין שירות המבחן כי להערכתו עונש של צו של"צ ללא טיפול יעילותו בהפחתת הסיכון תהיה מוגבלת. יחד עם זאת, לנוכח הנכונות שביטא והמחויבות שביטא הוא נמצא מתאים לביצוע עבודות של"צ וציין כי אם יוחלט על ביצוע עבודות של"צ, שירות המבחן יגבש תוכנית בהיקף של 150 שעות תוך תקופה קצרה.

עוד המליץ על מתן הוראה למסירת בדיקת שיטת לאיתור שרידי סם על פי סעיף 71א(ד) סימן ד'1 לחוק העונשין, שירות לתועלת הציבור.

חוות דעת הממונה

הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כמי שמתאים לעבודות שירות במגבלות לאחר שהנאשם הביע הסכמתו לריצוי מאסר על דרך של עבודות שירות והסברו לו תנאי הריצוי.

הממונה המליץ להשימו במתנ"ס דורה בנתניה בתנאים כפי שמפורט בחוות הדעת.

הומלץ על תחילת ריצוי העונש ביום 5.3.23.

הממונה בחוות דעתו המסכמת בסעיף 3.2 התייחס לתולדות חייו של הנאשם ולעבירה המיוחסת לו ולעמדת הנאשם.

טיעוני הצדדים

בישיבת יום 2.11.22 המאשימה הצהירה כי עמדתה לעונש מאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות, עתרה שהנאשם יישלח לממונה לעבודות שירות.

המאשימה ציינה כי התיק נשוא כתב האישום הינו האישום הפלילי האחרון של הנאשם, האישום הקודם הינו בגין עבירה משנת 2015 שבגינה הורשע בשנת 2018 בעבירת סמים.

מנגד, ב"כ הנאשם טען כי דרישת שירות המבחן שעל הנאשם להתייצב בשירות המבחן מדי שבוע איננה אפשרית עבור הנאשם הואיל והוא מטפל ב-4 ילדים ומצבו הכלכלי קשה. טען כי הארוע ארע בחודש נובמבר 2019 ומהמועד הנ"ל בנו המשיך ללכת לגן ולא אירעו אירועים נוספים, היחסים עם המתלוננת טובים. ציין כי הרקע לארוע הוא העובדה שבנו של הנאשם לא רצה ללכת לגן והנאשם היה בטוח שהוא מוכה בגן. טען כי מאז הארוע התנהלותו של הנאשם מלמדת

כי הנאשם לא חוזר על ביצוע עבירות.

ב"כ הנאשם עתר שתישמע עמדת הגנת והסייעת.

הדין נדחה לטיעונים נוספים על מנת לברר את עמדת המתלוננת.

בישיבת יום 7.11.22 טענו הצדדים לעונש.

ב"כ המאשימה חזרה על עובדות כתב האישום המתוקן והפנתה לעברו הפלילי של הנאשם המוצג שסומן ת/1. ציינה כי לחובת הנאשם 9 הרשעות קודמות וגמר דין מבית המשפט לנוער. הרשעתו הראשונה היא משנת 1999 והאחרונה משנת 2018.

באשר לערכים המוגנים ציינה כי הנאשם פגע בשלוות חייה של המתלוננת, במקום עבודתה.

ציינה כי הפגיעה במידה בינונית (עמוד 24 שורה 25).

לשיטת המאשימה מתחם העונש מתחיל במספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם על דרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר.

ב"כ המאשימה הפנתה לת"פ **5505-06-22 מדינת ישראל נ' רחמים דהרי** שם הנאשם הורשע ב-3 עבירות של איומים כלפי עובדת סוציאלית ונדון ל-9 חודשי מאסר בפועל ועונש מותנה.

ב"כ המאשימה טענה שהעבירה במקרה שם אינה זהה למקרה שבפניי אבל ניתן להסיק את הנסיבות שבית המשפט התייחס אליהן במסגרת גזר הדין לעניין הפגיעה בערכים המוגנים. טענה כי גם שם העבירות בוצעו על רקע מצוקה נפשית כפי שהנאשם במקרה הנדון חש.

ב"כ המאשימה ציינה שהנאשם ניצל את הקרבה עם הסייעת ונכנס לביתה ואיים. טענה כי שוחחה עם הסייעת והסייעת אמרה שהיא "רוצה לשים את זה מאחוריה", כך בלשון ב"כ המאשימה, ומסרה כי ממועד הארוע עד היום לא אירע מאומה. עוד ציינה כי היחסים ביניהם הם של "שלום-שלום" ותו לא.

באשר לגנת הנוספת, גם הגנת הנוספת ציינה כי לא ארעו אירועים נוספים ממועד הארוע וכי אין ממשק ביניהם הואיל והילד כבר איננו מבקר בגן.

ב"כ המאשימה הפנתה לסעיף 7 בגזר הדין בת"פ **5005-06-22** שם כבוד בית המשפט הפנה לע"פ **7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל** לדברי כבוד בית המשפט שם אשר קבע בין השאר כי הגם שעל עובדי ציבור לגלות הבנה ואיפוק כלפי התנהגות הנובעת ממצוקה או ממצב רגשי מורכב של אוכלוסייה עמה הם באים במגע מתוקף תפקידם, אזי כאשר מדובר בעבירה של פגיעה מילולית אין עובד הציבור נדרש לספוג ולהכיל כל אמירה וביטוי שמופנית אליו, קל וחומר כשמדובר בעבירה של איומים.

ב"כ המאשימה הפנתה לרע"פ **3364/14 מנצור באסם ומנצור וארד נ' מדינת ישראל** במקרה שם דובר על עבירה של איומים נגד מורה. ציינה כי תוכן האיומים חמור יותר מאשר במקרה הנדון, וכבוד בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר. הפנתה להחלטת כבוד בית המשפט העליון אשר קבע כדלקמן "עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום

מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש... הדברים אמורים במשנה תוקף בכל הנוגע לעובדי ציבור שהם מורים, אלה שעבודתם המקצועית שהיא גם שליחות יומיומית המאפשרת מימוש - הלכה למעשה - של זכות היסוד לחינוך. המסר היוצא מבית משפט זה חייב להיות חד משמעי ולהישמע בקול צלול וברור: שלומם כבודם של מורים, האמונים על מלאכת הקודש של חינוך ילדינו לא יהיה הפקר" (ע"פ 4565/13 **חאלד נ' מדינת ישראל**, פסקאות 9-10 (4.11.2013)).

לציין כי עיון בפסק דין של כבוד בית המשפט העליון מלמד כי במקרה שם על המבקש מספר 1 נגזר עונש של 6 חודשי מאסר בפועל ועל המבקש מספר 2 נגזר עונש של 9 חודשי מאסר בפועל. ערעור המבקשים לכבוד בית המשפט המחוזי נדחה על הכרעת הדין, ולעניין העונש, העונש שנגזר על המבקש מספר 2 הושווה לעונש שנגזר על המבקש מספר 1. כבוד בית המשפט העליון קבע כי חומרת המעשה אינה מצדיקה התערבות ולא נפל פגם בכך שצוין בכתב האישום שהירי בוצע על רכב של מורה כעובדת רקע, הגם שלמבקשים לא יוחסה כל מעורבות בביצוע הירי.

ב"כ המאשימה ציינה כי בעניינו של הנאשם התקבלו 2 תסקירים והם אינם חיוביים והפנתה לאמור בתסקירים. טענה כי הנאשם עבר את העבירה בנוכחות בנו, ציינה כי הגם ששירות המבחן סבר שיש התמתנות עדיין הנאשם זקוק לטיפול סביב התנהגות אימפולסיבית והנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן.

עתרה למקם את הנאשם במרכז המתחם ולהטיל עליו 6 חודשי מאסר, ציינה כי יש מקום לבדוק אם הנאשם מתאים לבצע את העונש בעבודות שירות, כמו כן עתרה להטיל עליו עונש הצופה פני עתיד ולחייב אותו בפיצוי למתלוננות.

ב"כ הנאשם טען כי התביעה הפנתה לאסמכתאות שאינן רלוונטיות למקרה הנדון ויש מקום לקבוע מתחם על בסיס נסיבות דומות. המעשים שביצעו הנאשמים בתיקים אליהם הפנתה ב"כ המאשימה חמורים יותר והמאשימה לא הוכיחה את מתחם העונש לו היא עותרת.

ב"כ הנאשם הפנה לפסקי הדין אותם צרף וטען שיש ללמוד מהם לעניין העונש.

לציין כי ב"כ הנאשם הפנה לת"פ **42424-04-19 מדינת ישראל נ' קניאס** במקרה שם הנאשם הורשע בעבירה של העלבת מפקח על עבודות השירות וכן בעבירת איומים. הנאשם שם היה צעיר לימים וביצע את העבירות בעת שביצע עבודות שירות בבית אבות והוזמן למפקח על עבודות השירות של בתי הסוהר בגין עבירת משמעת. הנאשם שם נדון לצו מבחן וצו של"צ, וכן פיצוי למתלונן. כבוד בית המשפט ציין כי מאמצי השיקום אותם עבר הנאשם ואת היות עברו הפלילי ישן ואת חלוף הזמן. כבוד בית המשפט שם קבע מתחם בין עונש הצופה פני עתיד לבין תקופת מאסר בת מספר חודשים אשר אפשר שירוצו בעבודות שירות.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לת"פ **2727-06-15 מדינת ישראל נ' כהן** במקרה שם הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים כלפי מנהל בית הספר בשני מועדים שונים. הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו המאשימה תעתור לעונש הצופה פני עתיד, קנס ועבודות של"צ, וההגנה תעתור לעונש הצופה פני עתיד וקנס. כבוד בית המשפט דן את הנאשם לעונש מותנה וקנס.

לציין כי במקרה שם הנאשם נעדר עבר פלילי וסבל מבעיות בריאות ועבר ארוע מוחי, נטל אחריות והתנצל בפני המתלונן.

עוד הפנה לת"פ 15-09-18461 מדינת ישראל נ' אביבית מחפודה במקרה שם הנאשמת הודתה בשתי עבירות של איומים כלפי הגנת בגן של בתה. על פי הסדר הטיעון נשלחה הנאשמת לשירות המבחן אשר נתבקש לבחון את שאלת ההרשעה בדין. במקרה שם כבוד בית המשפט גזר על הנאשמת, לאור נסיבותיה האישיות, עונש הצופה פני עתיד והורה לה לחתום על התחייבות להימנע מעבירה. כמו כן הוטל על הנאשמת צו של"צ. לציון כי במקרה שם שירות המבחן לא המליץ לסיים את ההליך ללא הרשעה, יחד עם זאת המליץ על ענישה חינוכית בדמות צו של"צ וכמסר הרתעתי של ענישה בדמות פיצוי.

ב"כ הנאשם טען שנסיבות העבירות בפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ המאשימה חמורות יותר מהמקרה הנדון. הפנה גם לת"פ 21-03-40632 (גזר הדין לא הוגש) וטען כי שם הנאשם איים על פקידי הרווחה ועניינו הסתיים בהסתפקות בימי המעצר 22 יום והושת עליו עונש מותנה.

ב"כ הנאשם טען שהארוע הנדון אירע בתקופה בה פרשת מעודה התפרסמה וההורים היו מבוהלים וחששו שילדיהם מוכים בגן מבלי ידיעתם. טען כי הנאשם רצה לחזק את בנו בעת שהגיע אתו לגן ולטעת בו ביטחון ואז אמר מי שירביץ לך. טען כי לא מדובר באיום מפורש, וגם אם מדובר באיום מדובר באיום מותנה.

טען כי העובדה שהנאשם לא עבר עבירות בשנים האחרונות היא הנותנת שהסיכוי שיעבור עבירות דומות אינו ריאלי. באשר לעבר הפלילי בגין עבירות אלימות, טען כי מדובר במקרה ישן.

ציין כי הנאשם המשיך לשלוח את בנו לגן ולא אירעו אירועים נוספים. טען כי אם המתלוננות היו דואגות היו מעבירים את הבן לגן אחר.

טען כי עונש מרתיע הינו עונש הצופה פני עתיד, ציין כי המתלוננות לא מבקשות גמול והיחסים היום טובים ביניהם. הנאשם נמצא במקום אחר והוא הביע חרטה.

עתר שלא להטיל על הנאשם עונש של עבודות שירות, טען כי אם הנאשם יבצע עבודות שירות המשפחה תקרוס, הואיל והוא המפרנס. לגבי עבודות של"צ, טען כי אם יגזר על הנאשם עבודות של"צ, הנאשם, ובלשונו, יצליח לתמרן עבודות אחר הצהרים. טען שהעבר של הנאשם הוא בעיקר בעבירות של סמים והוא מצליח לתפקד בעזרת הטיפול במרפאת "היבטים".

הנאשם בדבריו לעניין העונש טען כי ילדים הרביצו לבנו בבית ספר והוא לא הגיב. היום הוא אינו מגיב, הוא עובד, הוא שורד ומגיע הביתה בשעה 17:00 הולך לחוגים ולבית הספר. מטרתו לפרנס את ביתו בכבוד. לפני כ-10 שנים הוא היה בעייתי. עוד טען כי הוא עובד במוסך אצל חבר ואשתו לא עובדת באופן מוסדר, היא מבשלת בבתים כמה שעות.

דין והכרעה

בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הנאשם הורשע בביצוע עבירה אחת של איומים בשני מועדים שונים. ביום 6.11.2019 הנאשם איים על הסייעת

עמוד 7

פלורי בפגיעה בגננת באופן שאמר לה "אני אבוא אליה לגן אני אפגע בה", וביום 10.11.19 הגיע לגן ביחד עם בנו הקטין ופנה לסייעת ענת ולבנו ואמר "מי שיגע בילד שלי או ירביץ לו".

הנאשם איים על הסייעות ענת ופלורי בפגיעה בגופה של הגננת, בכוונה להפחידה או להקניטה.

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הינם האינטרס החברתי להגן על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשה של הפחדה והקניטה שלא כדין וכן להגן על חופש הפעולה של הפרט. כמו כן, ערך חברתי נוסף שנפגע הינו הזכות לכבוד ולחיים בבטחה ובשלווה. האיזמים פוגעים בתחושת הביטחון של הפרט.

באשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים, מידת הפגיעה במקרה הנדון איננה ברף הגבוה, וזאת לאור אופי האיום, הגם שיש בדברים כדי לפגוע בשלוות נפשה של הגננת המאוימת ושל הסייעות שבפניהן הושמע האיום.

מדיניות הענישה הנוהגת

הנאשם הורשע בעבירת איומים שכאמור איננה ברף הגבוה. העבירה בוצעה ללא עבירות נלוות ומבלי שהנאשם החזיק בידו חפץ בעת ביצוע העבירה.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת איומים מסוג העבירה במקרה הנדון נעה בין עונש הצופה פני עתיד לצד ענישה נלווית לבין מאסר לתקופה של עד 12 חודשים ועונשים נלווים.

ראו ת"פ 61654-02-18 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (9.9.2019) ואת פסקי הדין המאוזכרים שם בסעיף 22 לגזר הדין.

במקרה שם הנאשם הורשע בעבירת איומים. שירות המבחן לא בא המלצה טיפולית. כבוד בית המשפט שם, בהתחשב בהבעת החרטה ומצבו של הנאשם המשפחתי והכלכלי, לרבות עברו הפלילי, לרבות האמור בתסקירי שירות המבחן, לרבות העובדה שהנאשם לא היה מעוניין להפסיק את צריכת הסמים ולהמשיך טיפול במסגרת שירות המבחן, ובהיעדר הליך שיקומי, הפעיל כבוד בית המשפט את העונש המותנה למשך 4 חודשים שהיה תלוי כנגד הנאשם וגזר עליו 4 חודשי מאסר. כבוד בית המשפט הפעיל את העונש המותנה חלקו בחופף וחלקו במצטבר כך שבסופו של יום נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר על דרך של עבודות שירות וכן חויב לפצות את המתלוננת בסכום של 500 ₪.

בת"פ 36952-12-13 **מדינת ישראל נ' זלדניק** (6.4.2017) במקרה שם הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים כלפי הגננת אשר הושמעה באוזני הגננת המשלימה והסייעת באופן שאמר "אני בקריזה אני ארצח אותה הכל בגללה אני באתי לעשות לזה סוף אשתי אישה טובה ועדינה אני באתי לשים לזה סוף משחקת אותה אנטי רוסית". בהמשך היום התקשר הנאשם למשרדי אגף הגיל הרך במשרדי עיריית נתניה ואמר שהתלונן דרך פניות הציבור כלפי הגננת מספר פעמים והוסיף "בסוף יהיה פה רצח או אחר כך אתם מתפללים למה יש רצח".

כבוד בית המשפט שם ציין כי מדובר בעבירות איומים שהופנתה כלפי שתי עובדות מערכת החינוך והאיום עצמו חמור ונוגע לאיום ברצח וקיים אינטרס ציבורי ברור להגן על עובדי ציבור, בדגש על עובדי מערכת החינוך. כבוד בית המשפט שם הפנה לע"פ 4565/13 **חלאד נ' מדינת ישראל** שם כבוד בית המשפט קבע כי על המסר היוצא מבית המשפט להיות חד משמעי לפיו שלומם וכבודם של אנשי חינוך לא יהיה הפקר. כבוד בית המשפט שם בהתחשב ברמת הענישה הנוהגת קבע כי מתחם העונש נע בין עונש מותנה לבין 12 חודשי מאסר. במקרה שם כבוד בית המשפט גזר על הנאשם

אשר היה נטול עבר פלילי וחלף זמן מאז ביצוע העבירות ושירות המבחן המליץ המלצה חיובית, עונש מותנה למשך 8 חודשים ופיצוי למתלוננות וצן מבחן.

כמו כן ראו ת"פ 18461-09-15 מדינת ישראל נ' אביבית מפחודה (24.2.2016) שהוגש על ידי ב"כ הנאשם והפסיקה שאזכרה בעמוד 3 לגזר הדין.

בעפ"ג 3787-05-21 קצב צור נ' מדינת ישראל (8.5.2022) המערער נדון לעונש מאסר בפועל למשך 8 חודשים, עונש מותנה ופיצוי על ידי כבוד בית משפט השלום בראשון לציון. המערער הגיש ערעור נגד רכיב המאסר בפועל בלבד. במקרה שם כתב האישום ייחס למערער עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המערער הורחק בתקופה הרלוונטית מבת זוגו במסגרת צו הגנה. ביום 5.6.19 הגיע ללשכת הרווחה בראשון לציון וביקש מהעובדת הסוציאלית לראות את בנו. בהיותו נסער ובוכה אמר שאיש לא רוצה לעזור לו, ובהמשך אמר לעובדת הסוציאלית "אני יודע מה לעשות" וכששאלה אותו לכוונתו ענה "אני אהרוג את אשתי או אתאבד".

המערער הורשע לאחר שמיעת הוכחות. במקרה שם כבוד בית קמא קבע מתחם בין מאסר לתקופה של מספר חודשים לבין 9 חודשים, והטיל עליו כאמור עונש של 8 חודשי מאסר, עונש מותנה ופיצוי. כבוד בית המשפט המחוזי ציין כי הדברים כללו "איום של המערער לפגוע בחיי אשתו ולא איום לפגוע בעובדת הסוציאלית, אולם דברי האיומים נועדו, בין היתר, להפעיל לחץ על העובדת הסוציאלית, כפי שקבע בית המשפט מכאן, שלא נפלה שגגה של ממש בקביעת המתחם". כבוד בית המשפט המחוזי ציין כי כבוד בית המשפט "קבע את עונשו של המערער ברף העליון של המתחם, גם אם לא בקצהו העליון, וזאת בעיקר משום עברו הפלילי של המערער הכולל 7 הרשעות קודמות בעבירות אלימות לרבות איומים".

כבוד בית המשפט קבע כי נוכח עברו הפלילי והעדר שילוב בהליך טיפולי, היה מקום למקם את המערער בחלק העליון של המתחם "עם זאת גם עונש של עבודות שירות לתקופה ממשית מצוי בחלקו העליון של מתחם. לא ניתן להתעלם בהקשר זה מחלוקת כ-7 שנים מאז הסתבכותו הקודמת", ולאור העובדה שחלפו שנתיים מאז ביצוע העבירה והוא לא שב לבצע עבירות נוספות, כמו גם לאור עדותה של רעייתו אשר מסרה שהוא המפרנס העיקרי למשפחה המונה שישה נפשות ואחד מהילדים בעל נכות וקשור מאוד למערער וכן הוא מטפל באביו המצוי על ערש דווי, חלף עונש המאסר קבע כבוד בית המשפט כי הנאשם ירצה את העונש על דרך של עבודות שירות.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

הנאשם הגיע לביתה של הסייעת פלורי והשמיע את האיום מחוץ לביתה ובהמשך מספר ימים לאחר מכן הגיע לגן עם בנו ואיים בפני הסייעת ענת. הדעת נותנת כי בנסיבות אלה הנאשם תכנן את מעשיו עובר לביצוע עבירת האיומים.

הנאשם ביצע את העבירה לאחר שסבר שמופעלת אלימות כלפי בנו הקטין בגן לאור התנהלות בנו שסירב ללכת לגן.

בפועל לא נגרם נזק גופני, הנאשם לא מימש את האיום. יחד עם זאת, הדעת נותנת כי ממעשי הנאשם נפגעה שלוות נפשן של המאוימות.

הנאשם הבין את הפסול במעשיו והבין שהתנהל שלא כשורה כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן.

מאז ביצוע העבירה לא עבר הנאשם עבירה נוספת ולא איים פעם נוספת על הגנת והסייעות הגם שבנו של הנאשם המשיך לבקר בגן.

מתחם העונש ההולם לעבירה נשוא כתב האישום

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, ממידת הפגיעה בו, ממדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות שקשורות לביצוע העבירה.

לאור האמור אני סבורה כי העונש ההולם לארוע הינו עונש הצופה פני עתיד ברף התחתון ועונשים נלווים ועד לעונש מאסר לתקופה של 10 חודשים ועונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם יליד 1981 לחובתו רשומות 9 הרשעות קודמות ורישום מבית המשפט לנוער ללא הרשעה. לחובת הנאשם רשומות הרשעות בגין ביצוע עבירות שונות. עבירות על פקודת הסמים המסוכנים וכן עבירות שונות על חוק העונשין. ההרשעה האחרונה היא משנת 2018 בגין ארוע מיום 3.2.15 בגין עבירה על פקודת הסמים. מהמועד הנ"ל ועד לביצוע עבירה נשוא כתב האישום לחובת הנאשם לא נרשמו הרשעות נוספות.

הנאשם אב ל-4 ילדים ומפרנס את משפחתו, עובד בתחום הרכב באופן לא מוסדר. הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן ולא היה בכוונתו לממש את האיומים. ממועד ביצוע העבירה חלפו כ-3 שנים וחודש ימים.

עונשו של הנאשם

הנאשם הורשע בעבירת איומים, האיום הופנה כלפי גנת, והאמירות נשוא האיום הושמעו בנוכחות סייעות, כל פעם בנוכחות סייעת אחרת. במקרה הנדון הגנת על פי עובדות כתב האישום הייתה גנת מטעם משרד החינוך ומנהלת גן מועצה התמר בתל מונד.

מדובר באשת חינוך מטעם משרד החינוך ובסייעות לה, אשר מחנכות ומלמדות את הילדים בגן. לפיכך לעניין העונש ניתן להקיש מההלכה הפסוקה בעבירות אלימות המבוצעות כנגד עובדי ציבור.

בהלכה הפסוקה נקבע כי "מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי... עובדי הציבור "חשופים בצריח" - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי ציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו. הדברים אמורים במשנה תוקף בכל הנוגע לעובדי ציבור שהם מורים, אלה שעבודתם המקצועית היא גם שליחות יומיומית המאפשרת מימוש - הלכה למעשה - של זכות היסוד לחינוך. המסר היוצא מבית משפט זה חייב להיות חד משמעי ולהישמע בקול צלול וברור: שלומם וכבודם של מורים, האמונים על

מלאכת הקודש של חינוך ילדינו לא יהיה הפקר" (ראו ע"פ 4565/13 **אמון חאלד נ' מדינת ישראל** (4.11.2013)).

כאמור מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה הנדון אינה ברף הגבוה לאור אופי האמירות הגם שמדובר באיום שפגע בשלוות נפשו של הגנת והסייעות.

לחומרא יש לראות את העובדה שהנאשם ביצע עבירת איומים בשני מועדים שונים, הגם שהנאשם הורשע בעבירת איומים אחת.

במסגרת שיקוליי הבאתי את העובדה שהנאשם ביצע את העבירה בתקופה שבה בתקשורת דובר בפגיעה בגן בקטינים והורים רבים היו בחרדה, ועל רקע העובדה שבנו סירב ללכת לגן וחששו שמא פוגעים בבנו בגן, הגם שלמען הסר ספק אין באמור כדי להצדיק את מעשיו. בפועל הנאשם לא עשה מעשה על מנת לממש את האיום ובנו המשיך לבקר בגן עד תום שנת הלימודים ומעשיו לא נשנו.

אני ערה לעתירת המאשימה לעונש, יחד עם זאת גזרי הדין אליהם הפנתה המאשימה חמורים יותר בנסיבותיהם מהמקרה הנדון. ב"כ הנאשם הציג פסיקה אשר מתאימה יותר למקרה הנדון מבחינת מדיניות הענישה.

עבירת האלימות האחרונה שנרשמה לחובת הנאשם היא משנת 2004 רישום מספר 4 ברשימת ההרשעות הקודמות. הגם שהנאשם ריצה עונשי מאסר בעבר ולכאורה לא למד לקחו הואיל והמשיך לעבור עבירות, בפועל מאז שנת 2015 לא עבר הנאשם עבירות נוספות והעבירה האחרונה ברישומי הפלילי, היא בגין עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

הנאשם מקבל תחליף סם ומתפקד לכאורה כשורה, למעט מקרה זה, בשנים האחרונות. נשוי, אב לילדים ועובד לפרנסת משפחתו.

אני ערה לכך ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו, יחד עם זאת הנאשם הבהיר כי לאור מחויבותו לפרנס את משפחתו והטיפול בילדיו הוא לא היה פנוי לשתף פעולה עם שירות המבחן.

אני סבורה כי במקרה הנדון עונש מאסר בפועל הגם אם ייקבע שירוצה על דרך של עבודות שירות יהיה בו כדי לנתק את הנאשם ממקום עבודתו ויהיה בכך פגיעה ממשית במשפחתו של הנאשם. המתלוננות, כפי שעלה מטיעוני ב"כ המאשימה, סלחו לנאשם. מתלוננת אחת מסרה כי איננה באה במגע עם הנאשם, ומתלוננת נוספת הבהירה כי היחסים בינה לבין הנאשם הם יחסים של שלום- שלום ותו לא.

לאור כל האמור, והגם שמדובר בעבירה כלפי גנת וסייעות שמצאתי כי ניתן ללמוד בעניין מההלכה הפסוקה בדבר אלימות כלפי עובדי ציבור, ובהלכה הפסוקה נקבע שיש ליתן משנה תוקף לשמירה על הערכים המוגנים (ראו ע"פ 4565/13) ועל אף ששירות המבחן לא היה בטוח כי יעלה בידי הנאשם לבצע עבודות של"צ לאור היעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן ולאור העובדה ששירות המבחן סבר כי הנאשם נזקק לטיפול והנאשם לא נרתם לטיפול, אני סבורה כי יש לתת לנאשם את ההזדמנות לבצע עבודות לתועלת הציבור ולא לגזור את דינו לעונש של מאסר על דרך של עבודות שירות.

כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן הנאשם מתמודד בשנים האחרונות באופן סביר עם התמכרותו לסם באופן שהוא משתמש בסבטקס ונמנע משימוש בסמי רחוב.

הנאשם מפרנס את משפחתו ומטפל בילדיו. הנאשם לא עבר מזה מעל ל- 10 שנים עבירות אלימות, למעט העבירה נשוא כתב האישום.

לאור האמור החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

מאסר למשך 5 חודשים, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מהיום יעבור עבירה על סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 או ניסיון לעבור עבירה כאמור.

הנאשם ישלם פיצוי כספי בסך של 500 ₪ לכל אחת מעדות התביעה, לעדת תביעה מספר 1, לעדת תביעה מספר 2 ולעדת תביעה מספר 6.

הנאשם יפקיד את הסכום בקופת בית המשפט בשלוש פעימות, כל פעם 500 ₪, בכל 29 לחודש והמזכירות תעביר את הסכומים לעדות התביעה לפי הסדר הבא: לעדת תביעה מספר 1, לעדת תביעה מספר 2 ולעדת התביעה מספר 6. הסכום הראשון יופקד בתוך 30 יום מהיום.

הנאשם ישלם קנס כספי בסך של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 30 יום מיום תשלום הפיצוי האחרון, ולא יאוחר מיום 1.5.23.

שירות המבחן יגבש תוכנית של"צ בתוך 30 יום מהיום ויביא את התוכנית לאישור בית המשפט.

הנאשם ימסור בדיקת שתן בשירות המבחן לאיתור שרידי סם פעם בחודש במשך 6 חודשים מיום מתן גזר הדין בהתאם לסעיף 71א(ד) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977. שירות המבחן יזמן את הנאשם לביצוע הבדיקות.

יוסבר לנאשם במהלך הדיון כי אם הוא לא יבצע את צו השל"צ, עניינו יובא לבית המשפט וייגזר עליו עונש חלופי.

המזכירות תשגר עותק מגזר הדין לשירות המבחן על מנת ששירות המבחן יגיש את תוכנית השל"צ לאישור בית המשפט.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ג, 29 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.

המוצגים ת/1, ת/2 ו-ת/3 הוחזרו למזכירות.